

for Seminarierne løbe af Stablen og gennemfører den med sædvanlig Slutningshastighed, medens man derimod lader Lønningsloven for de lærde Skoler ligge. Det er mig ubekendt, af hvilke Grunde det sker, der er ikke givet Udvalget nogen Meddelelse derom, men jeg kan nok tænke mig, at det er, fordi der fra den ærede Ministers Side har været nogen Modstand i Udvalget imod, at der fastsættes i Lønningsloven for de lærde Skoler et Timeantal af 30 Timer om Ugen for Adjunkterne, derimod ikke for Overlærerne eller Rektorerne. Om dette Spørgsmaal skal jeg ikke udtale mig, da det ikke foreligger, men jeg kan ikke undlade at fremhæve det paafaldende i, at saavel hele Udvalget som ogsaa den ærede Minister ikke synes at have noget imod, at affkurat de samme Bestemmelser om 30 Timer ugentlig blive indsatte i denne Lov. Der bliver altsaa ved denne Lovs Vedtagelse godkendt en Bestræbelse for at stille Lærerne ved de lærde Skoler og ved Seminarierne forskellig. Da dette strider aldeles imod de Forudsætninger, under hvilke Udvalget har arbejdet, eller i det mindste jeg har medvirket i Udvalget, kan jeg ikke anbefale, at man afgør denne Sag paa dens nuværende Trin. Efter som Lønningsloven for de lærde Skoler ikke bliver fremmet, kan man ogsaa lade denne Sag hvile, indtil den anden Lov kommer frem. Jeg tillader mig derfor at stille et Forslag til en Dagsorden saalydende:

„Da nærværende Sag ikke bør afgøres, naar Lovforslaget om Lønninger for de ved de lærde Skoler og ved Sorø lærde Stole og Opdragelsesanstalt ansatte Rektorer og Lærere ikke samtidig dermed finder sin Afgørelse, gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen“.

Jeg skal tillade mig at overrække den højtærede Formand denne Dagsorden.

Formanden (Høgsbro): Der er stillet Forslag om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen saalydende:

„Da nærværende Sag ikke bør afgøres, naar Lovforslaget om Lønninger for de ved de lærde Skoler og ved Sorø lærde Stole og Opdragelsesanstalt ansatte Rektorer og Lærere ikke samtidig dermed finder sin Afgørelse, gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen“.

Det er herom Forhandlingen nu vil dreje sig. Kirke- og Undervisningsministeren har Ordet,

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Schavenius): Det ærede Medlem, som har stillet denne Dagsorden har ikke Ret i, at der er nogen virkelig sand Forbindelse mellem de to Forslag om Lønninger for Statsseminariernes Lærere og Lønninger for Adjunkterne. Der er ikke nogen rationel Grund til, at ikke disse to Forslag kunne afgøres hver for sig. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at Adjunkterne vare særlig slet lønede, hvorimod det ikke i samme Grad kunde siges om Lærerne ved Skolelærerseminarierne. Det er ikke Tilfældet. Det kan man se ved blot at regne ud den meget store Lønningsforbedring, som Lærerne ved Skolelærerseminarierne faa ved dette Lovforslag fremfor den, Adjunkterne vilde faa ved de fuldstændig tilsvarende Lønninger, som det ærede Udvalg har foreslaaet. Deraf vil man se, at dette er en ganske anden betydelig Forbedring for Skolelærerseminarierne, end de tilsvarende Lønninger vilde være for Adjunkterne. Altsaa vil man deraf atter se, at Lærerne paa Seminarierne ere meget slettere lønede end Adjunkterne, hvortil kommer, at Lærerne ved Seminarierne kun for en meget ringe Del have tgl. Ansættelse. De ere altsaa saavel slettere lønede end Adjunkterne og have dertil ikke tgl. Ansættelse. Jeg ser derfor ikke rettere, end at naar man skulde gaa ud fra det, først at afgøre det Forslag, som afhjælper den største Trang, er det rigtigt, at man er gaaet den Vej først at tage dette Forslag. — Naar dernæst det ærede Medlem gjorde gældende, at den væsentligste Hindring for, at Ministeriet og Udvalgets Flertal kunde blive enige om Adjunkternes Lønning var, at Udvalget havde stillet Forslag om, at Adjunkterne skulde være pligtige at undervise 30 Timer om Ugen, medens man nu saa, og det kunde han ikke forstaa, at Ministeren og Udvalget vare enige om, at Seminarielærerne skulde læse 30 Timer, har det ærede Medlem ikke lagt tilstrækkelig Mærke til, at Seminarielærernes Antal er sat til 16. Derfor vil Forpligtelsen om de 30 Timer ikke have den store og uheldige Betydning som, hvis den samme Forpligtelse blev sat for Adjunkternes Vedkommende, hvis Antal kun er blevet sat til 90, hvilket er for lille. Havde man sat deres Antal til 110 eller 120, kunde man ogsaa nok være gaaet ind paa disse 30 Timer; thi saa var det kun Forpligtelse under specielle Forhold, ikke til daglig, Nar ud og Nar ind, thi det vil jeg gøre gældende, at det er den sidste Forpligtelse, som Ministeren nødvendigvis maa modsætte sig for Lærernes Skyld og først og fremmest for Undervisningens og